

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorvm Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XXIIII. Domini est terra & plenitudo eius, orbis terrarum, & uniuersi
qui, &c. Carm. gen. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

PSAL. XXIIII. Domini est terra et plenitudo eius, orbis terrarum, et universi qui,
et c.

Carm. gen. 2.

Tota quidē Dñi terra est, & quicquid ubiq;
Vel parca celat, uel benigna sufficit:
Quiq; colūt montesq; ferros, caposq; feraces,
Vrbesq; sanctis temperatas legibus.
Ille super pelagus solidum connexuit orbem,
Stabilis ut undas inter instabiles foret,
Et toties rapidis pulsatis fluctibus, omnes
Compage firma sustineret impetus.
Cūcta igitur Dñi meritō sunt: sed tamen unam
Sedem sibi ille dedicauit propriam.
Ecquis eō scādet: cuiūc hēc permitta potestas?
Loco ut beatum sistat in sancto gradum?
Cui manus & mēs est insōns, nec uana uolutat
Animo, nec ulli damna periurus dedit.
Huic Dominus donabit opes: hūc numine dex
A ui procaciq; eruet calumnia. (tro
Hæc uera est pietas, hac itur ad æthera, ueri
Sic intueri numinis uultum licet.
Eia aditus reserate, fores age pandite portę,
Portę perennes sempiternę regiæ:
Claustra reuellite, limina pādite, magnūs ut in
Rex ille, multa clarus ille gloria. (tret
Quis nouus hic sanctis succedit sedib⁹ hospes?
Quis iste multa est inclitus rex gloria?
Ille potens latē Dominus dextraq; opibusq;
Belloq; multa nobilis uictoria.
Eia aditus reserate, fores age pandite portę,
Portę

Portæ perennes sempiternæ regiæ:
 Clastra reuellite, limina pādite, magnus ut in
 Rex ille, multa clarus ille gloria. (tret
 Quis nouus hic sanctis succedit sedib⁹ hospes?
 Quis iste multa est inclitus rex gloria?
 Ille potens armis numero loq; agmine duxtor,
 Hic ille multa est inclitus rex gloria.

PSAL. XXV. Ad te Domine leuaui ani-
 mam, &c. Carm. gen. 14.

Hic fidat armis, plebe se clientium
 Defendat alter, militumq; copijs:
 At te creator orbis uno spes mea
 Pendet, malisq; in rebus unum respicit.
 Tu sancte genitor effice insolentibus
 Ne spes inanes risui sint hostibus.
 Sic me pudore liberabis: nec rubor
 Confundet ora ceteris, in te suæ
 Qui collocârunt anchoram fiduciæ.
 Frustretur illos spes, & irritæ spei
 Pudor dolorq; torqueat, qui sordium
 Amore fese sordibus contaminant,
 Bonosq; nulla prouocati iniuria
 Vexare gaudent. Mihī per anfractus uagos
 Vitæ, salebras inter & tenebras iter
 Ostende rectum, & erutum sequacibus
 Erroris undis, præuio lucis tuæ
 Splendore deduc ueritatis in uiam.
 Te nempe ab uno pendo spe, te Deum
 Vnum & salutis columen agnoscō mee.

C v